

годин на створення дистанційного курсу); складнощі в практичному застосуванні великого обсягу матеріалу, що подається онлайн;

б) інформаційно-технологічні недоліки – складнощі з технічним забезпеченням та доступом до мережі Інтернет; проблема авторства роботи, оскільки викладач не може з точністю ідентифікувати виконавця завдання;

в) психологічні недоліки – нестача емоційного контакту між викладачем та здобувачем, що суперечить таким принципам освіти як антропоцентризм та гуманізм; складнощі в навчанні за відсутності розвинених індивідуально-психологічних якостей, а саме самостійності, організованості, вмотивованості, саморегуляції та самоконтролю тощо [3].

Список використаних джерел:

1. Dhawal, S. (2018) By the numbers: MOOCs in 2018. [Online]. Available: <https://www.class-central.com/report/mooc-stats-201>(in English).
2. Волярська О.С. Теорія і практика освіти дорослого економічно активного населення України в контексті європеїзації. Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи. 2018. Вип. 1. No 14. С. 51-62.
3. Романовський О.Г., Квасник О.В., Мороз В.М. та ін. Фактори розвитку та напрями вдосконалення дистанційної форми навчання в системі вищої освіти України. Інформаційні технології і засоби навчання. 2019. Том 74. №6. С. 20-42.

Приходько Альона Михайлівна

доцент кафедри психології, педагогіки та мовної підготовки

ХНУМГ ім. О.М. Бекетова,

кандидат педагогічних наук, доцент

e-mail: alonaprykhodko74@gmail.com

ТЕХНОЛОГІЯ «СТОРИТЕЛІНГ» ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ ЗВО

Одним із важливих методичних засобів викладача, що здійснює мовну підготовку іноземних студентів, є такі форми навчання, що дозволяють засвоїти навчальний матеріал за рахунок аудіального та візуального сприйняття

студентів. Серед багатьох новітніх технологій навчання належне місце посідає сторітелінг.

Актуальність дослідження цього питання не викликає сумніву, оскільки викладач-«мовник» має застосовувати такі технології, які допомагають формувати комунікативну компетенцію студентів через впровадження у навчальний процес методів, які дозволяють «говорити, бачити і слухати».

20 березня кожного року святкують всесвітній день історій – World Storytelling Day. Він бере свій початок з Швеції, яка з 1991 року святкувала національний день сторітелінгу.

Особливості використання технології сторітелінгу в освіті дорослих досліджували фахівці E.Caminotti, J.Gray, S.Hausknecht, M.Vanchu-Orosco, D. Kaufman, C.N.Paull. Теорія історій детально розглянута Д. Кемпбеллом, сутність цифрових історій - J. Hartley, K. McWilliam.

Справа в тому, що іноземним студентам важко висловлювати свої думки мовою навчання, а це, відповідно, впливає на якість формування професійної компетентності. Використання в цьому процесі аудіовізуальних технологій також формує впевнені навички використання інтернет-сервісів та інструментів, адже цифрові історії містять графіку, текст, аудіо- або відеозаписи, мелодії.

Сторітелінг як концепція побудови комунікацій за допомогою трансляції історій цільовим аудиторіям, затвердилася в середині 1990-х років як «інтерактивне мистецтво використання слів і дій для виявлення елементів і образів історії для пробудження уваги слухача» [2]. Девід Армстронг став основоположником поняття сторітелінгу. Хоча метод розповіді історій, казок у вітчизняній педагогіці зовсім не є інноваційним.

Завдання сторітелінгу – захопити увагу з першої секунди і тримати її протягом усієї розповіді, викликаючи у читача або глядача симпатію до об'єкта цієї розповіді та через симпатію, емоційну складову донести до аудиторії основну думку. Смысловим ядром сторітелінгу виступає “recit” – «розповідь» [1].

При цьому дослідники вказують на три поняття, які виражаються словом “recit”:

- висловлювання або розповідний дискурс про подію або сукупності подій;
- послідовність подій, що складають об’єкт висловлювання або дискурсу, і сукупність відносин, що характеризують ці події;
- акт оповідання як подія, що полягає в тому, що «хтось розповідає щось» [2].

Кожен аспект «оповідання» можна позначити як історію, наратив, нарацію [2]. Історія – це розповідь, або оповідання. Наратив – це сукупність лінгвістичних і психологічних структур, що передаються культурно-історично, обмежених рівнем майстерності кожного індивіда і сумішшю його або її соціально-комунікативних здібностей з лінгвістичною майстерністю.

Отже, сторітелінг – це технологія, тобто сукупність принципів, інструментів, методів і операцій. Вона полягає саме в акті нарації – передачі інформації через розповідання історії і перетворення цієї історії в наратив. Наративна історія передбачає розгляд подій в контексті розповідання про них. Головне тут – не оцінка події, а її інтерпретація. Сторітелінг – це спосіб налагодити емоційний контакт. Історії, що здатні викликати емоції, привертають більше уваги і викликають довіру.

Нагадаємо, що у кожній історії є структура: – експозиція – знайомство з героєм і введення в контекст; – зав’язка – прояв конфліктної ситуації, ігнорування з боку героя; – розвиток дії – герой приймає виклик і починає боротьбу, але безуспішно; – кульмінація – герой у відчаї від безвиході ситуації; – розв’язка – несподіваний інсайт, що дозволяє впоратися з конфліктною ситуацією. Але не кожна історія зберігає однаковий стиль, серед історій є також ті, що мають трьохактну структуру: 1. Вступ – опис місця дії і введення персонажів. 2. Протистояння або «наростаюча дія» – опис проблеми і створення напруженості. 3. Розв’язка – вирішення проблеми [2]. Трьохактна структура – одна з найстаріших і найбільш простих формул оповідання. Цю структуру можна розпізнати в багатьох історіях. Суть кожної історії полягає в тому, що вона повинна переконувати. Люди, які читають або слухають історію

повинні вірити в неї. Особливо це стосується організацій, які продають продукти та послуги. Якщо слухачів надихне розповідь, то вони зроблять ті ж висновки, що і автор історії – зроблять його історію своєю. Отже, можна вважати, що мета досягнута.

Пропонуємо для вивчення та аналізу інструменти для створення найпростіших цифрових історій, які можна застосовувати на заняттях із мовної підготовки:

- LittleBird Tales <http://littlebirdtales.com>
- My StoryMaker <http://www.carnegielibrary.org/kids/storymaker/embed.cfm>
- Storybird <http://storybird.com>
- StoryJumper <http://www.storyjumper.com>
- Voki <http://www.voki.com>

Таким чином, одним із перспективних напрямів використання інформаційно-комунікаційних технологій в освіті є технологія цифрового сторітелінгу, оскільки вона узгоджується з освітніми стандартами багатьох країн, зокрема з міжнародними стандартами освітніх технологій ISTE STANDARDS щодо формування в учнів та педагогів якостей креативності та інноваційності, комунікації та співробітництва, дослідництва та інформаційної грамотності, формування критичного мислення, вирішення проблем, якостей цифрових громадян, вільного оперування технологіями та контентом.

Список використаних джерел:

1. Панченко Л. Ф. Цифровий сторітелінг в освіті дорослих // Матеріали II Всеукр. наук.-практ. Інтернет-конференції «Професійний розвиток фахівця: історія, теорія, технології». – К.: ДВНЗ «УМО», 2017.
2. National Storytelling Network, What is Storytelling? URL: <http://www.storynet.org/resources/whatisstorytelling.html>
3. Сторітеллінг як ефективний варіант неформального навчання. URL: <https://www.ar25.org/article/storitelling-yak-efektyvnyy-variant-neformalnogo-navchannya.html>
4. "ISTE - International Society for Technology in Education | ISTE Standards", Iste.org, 2019. URL: <https://www.iste.org/standards>